

XLII.

IDOLA Specūs sunt Idola hominis indiuidui. Habet enim unusquisque (præter aberrationes Naturæ humanæ in genere) Specum sive caveram quandam indiuiduam, quæ lumen Naturæ frangit & corrumpit; vel propter naturam cuiusque propriam & singularem, vel propter educationem & conuersationem cum aliis; vel propter lectionem librorum, & authoritates eorum quos quisque colit & miratur, vel propter differentias Impressionum prout occurunt in animo præoccupato & prædisposito, aut in animo æquo & sedato, vel ejusmodi; ut planè spiritus humanus (prout disponitur in hominibus singulis) sit res varia, & omnino perturbata, & quasi fortuita: Unde bene Heraclitus, homines Scientias querere in minoribus Mundis, & non in maiore sive communi.

XLIII.

Sunt etiam Idola tanquam ex contractu & societate humani generis ad inuicem, quæ Idola Fori propter hominum commercium, & consortium, appellamus. Homines enim per sermones sociantur; At verba ex captu vulgi imponuntur. Itaque mala & inepta verborum impositio, miris modis intellectum obfidet. Neque definitiones aut explicationes, quibus homines docti se munire & vindicare in nonnullis consueuerunt, rem ullo modo restituunt. Sed verba planè vim faciunt intellectui, & omnia turbant; & homines ad inanes, & innumeras Controuersias, & commenta, deducunt.

Sunt